

Soms...

Lopend op de loopband van mijn sportlokaal staar ik naar buiten. Ik kijk uit op een drieboekig trapveldje voor aankomende voetballers. Verderop zie ik het politiewachthuisje op hoge poten. Het onzichtbaarmakende glas verbergt de spiedende ogen die de veiligheid van de tegenover liggende synagoge moeten bewaken.

Ik ken de buurt uit de tijd dat ik daar naar de lagere school ging. Kwartiertje lopen heen. Kwartiertje terug. Alles is eigenlijk bijna onveranderd hetzelfde gebleven. Alleen dat wachthuisje was er toen niet. De tijd van mijn jeugd werd sterk bepaald door de oorlog. Ik herinner me die ophitsende woorden om een bevolkingsgroep te bestempelen als minderwaardig. De daaruit voortvloeiende bereidheid bij groepen om de gewekte minachting in daden van vervolging en verdachtmaking om te zetten. Ik herinner me nog uit die begindagen van de oorlog, dat we opeens van school naar huis werden gestuurd, omdat er in de buurt rellen waren uitgebroken. Die herinneringen raak je niet kwijt. Ze sluimeren lange tijd. Maar de gebeurtenissen van de laatste tijd halen de sluier daarover rap weg.

Soms denk ik dan: er is niets veranderd! We hebben niets geleerd! We zijn fout gebouwd! We kunnen niet leven zonder de ander om zijn anders-zijn van ons af te duwen. De grote monden van de ophitsers sleuren veel mensen in hun kielzog mee. 28% van de Nederlanders wil de grenzen dicht, zegt een onderzoek van de NOS. Geen vreemdelingen in onze omgeving alsjeblieft. Op de tv zegt een keurige dame dat ze om de veiligheid van haar kinderen moet denken. Zij is vast één van die 28%. Ze zegt het heel vriendelijk. Maar in haar woorden klinkt door dat vreemdelingen en vluchtelingen niet deugen. Dat het viezerds zijn, waar tegen haar kinderen beschermd moeten worden. Ik vloekte toen ik dit hoorde. En schaamde me.

Ik schaamde me en werd tegelijk nog meer ongerust toen ik de begrotingsbesprekingen in de Tweede Kamer volgde. Ik hoorde hoe de heer W. met de meest schandelijke bewoordingen de vreemdelingen verdacht maakte en buiten de deur van menselijke benadering wilde houden. Ik schaamde me, toen tegen deze tsunami van modder gooien naar vreemdelingen het verweer van enkele moedige politici als ongehoord gestuntel werd weggehoond. Dan schaam ik me dat ik Nederlander ben.

Soms vraag ik mij dan ook af wat die bezielt 28% om deze rattenvanger van Hamelen te volgen. Soms vraag ik mij dan ook af hoeveel van die 28% in de kerkruimten zitten om des Zondags als geloofsgemeenschap herinnerd te worden aan het gebod van de naastenliefde.

Lopend op de loopband in dat sportlokaal gaan mijn gedachten als een woeelige zee door mij heen. De branding van ongrijpbare en moeilijk beheersbare krachten houden me bezig. Het leven is soms: lopen, en maar lopen de branding in. En soms... soms... hoop je: soms breekt Uw licht in mensen door... Ik bid om die kerstzegen. Want vanzelf gaat het niet!

• Harris Brautigam

Nr 7 - 13 december 2015

Het volgende nummer verschijnt op 31 jan.
Inleveren kopij - voor 18 januari

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsviering 10:30 uur

- 13 dec Hans Ernens
- 20 dec Bert van der Meer
- 24 dec **Kinderkerstviering 17:30 uur**
met Francine Plaisir (vertelt het kerstverhaal) en Carla Koot
- 24 dec **Kerstnachtviering 24:00 uur**
Carolien Maris, Diana Vernooij
- 27 dec Jan Meijer
- 3 jan Henk Kemper
- 10 jan Harris Brautigam (gastvoorg.)
- 17 jan Carolien Maris en Jeffrey Leander
- 24 jan Jan Meijer
- 31 jan Diana Vernooij en Jonne Meij
- 7 feb Marina Slot (25 jarig jubileum als voorganger in De Duif)

Agenda

- 20 dec 12:00 uur
Kerstconcert Koor van De Duif
- 23 dec 10:00 - 17:00 uur
Kerstversieren van de kerk
- 10 jan 1e ronde verkiezingen: voordracht
- 7 feb 2e ronde verkiezingen

Inrichten gebouw

- 13 dec Harry, Jos
- 20 dec Harry, Carolien en Thea
- 27 dec Harry, Sabine en Fred

Sluitrooster gebouw

- 13 dec Holke-Hans
- 20 dec Natalie
- 27 dec Fred
- 3 jan Henk

Als je verhinderd bent ruil dan zelf

en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

NB. er zijn nog plaatsen vacant om te helpen inrichten. Misschien wil je wel op de reservelijst staan? Altijd handig, anders zijn het altijd dezelfde Duiven die voor jullie klaarstaan.

Zoals je ziet, zijn bestuursleden verantwoordelijk voor het sluiten van de kerk.

• Henk Kemper

Een dominee die weet wat veranderen is

13 dec	Hans Gildemacher
14 dec	Jelte Moerkamp Yvonne van der Velden
23 dec	Bas Berger
24 dec	Ramses de Man
29 dec	Hannah van der Meer
2 jan	Jos Pruisen
9 jan	Lida Alberse
10 jan	Helma Schenkeveld
27 jan	Liesbeth Broekhoff
28 jan	Yaël van der Marck

Dominee Marina Slot is tevreden als predikant in Hoogkarspel-Westwoud en deze kerkgemeenschap is blij met haar. Een gesprek over een opvallende levensloop, de twijfels en de keuzes van een vrouw die na allerlei omzwervingen toch predikante werd.

En Marina Slot (61) is een predikant die beseft wat twijfel is, weet wat verandering is. Geen wonder, met een achtergrond bij een vervoersmaatschappij, een woningcorporatie en bij de politie. Sinds tweeënhalve jaar is zij op de juiste plek terecht gekomen, bij de protestantse gemeenten van Hoogkarspel en Westwoud. "Twijfelen mag, maar je moet ook wel hardop uitspreken dat je in God gelooft."

De weg van Marina Slot voerde globaal van geboorteplaats Voorburg via Kampen naar Hoorn. Met als rode draad de hang naar verandering. Die komt van binnenuit: "Wanneer ik iets niet goed of leuk meer vind, dan ga ik wat anders doen", vertelt ze in de kerk aan de Raadhuisplein in Hoogkarspel.

Lang geleden was er de jonge Marina die droomde van een studie kunstgeschiedenis. Maar toen zij 17 was, overleed haar vader. "Dat was natuurlijk een enorme schok en dat bracht de grote waarom-vraag, die bleef boven mijn hoofd hangen. Dat was het moment waarop ik beseftte dat ik theologie wilde gaan studeren."

Vrijheid

Die studiekeus bracht haar naar Kampen. Amsterdam leek haar niets. "Ik heb toch meer met kleinere steden, zoals Kampen of Hoorn", zegt de vrouw die een groot deel van haar leven in Hoorn woont. Tijdens haar studie vond ze haar vrijheid en maakte Marina kennis met de ideeën van bevrijdingstheologen, die actueel werden vanwege de veranderingen in Afrika en Zuid-Amerika en ze werd actief in de feministische theologie.

Maar ja: het vormingswerk leek minstens zo aantrekkelijk als het predikantschap waarop zij werd voorbereid. In 1980 studeerde zij af, maar de kersverse dominee Slot verhuisde naar Hoorn, om daar te beginnen bij het vormingswerk. Het Streekcentrum Binnenwijzend lijfde haar in als piepjonge directeur Leerschool. "Dat was wat je noemt een strakke leerschool", lacht ze achteraf "Je leert van alles: omgaan met geld, subsidiegevers, een organisatie. Ik ben bang dat ik toen onbedoeld wat mensen tegen de haren heb ingestreken. Het ging om het kerkelijk vormingswerk, de open school, het opzetten van vrouwengroepen."

Vlak daarvoor heeft Marina Slot ontdekt dat ze lesbisch is. En dat in een tijd waarin binnen de kerk de vrouw nog maar amper in het 'ambt' was verschenen. "Niet makkelijk", weet ze achteraf. "Natuurlijk zag ik ook wel dat de dynamiek in de hervormde kerk wat achterbleef. Waarom zou ik me dan bemoeien met een achterhoedegevecht of een vrouw lesbisch mag zijn of niet? Daarom liet ik me omscholen om in het bedrijfsleven te kunnen gaan werken. En ik ben toen wel met veel bombarie uit de kerk gestapt. Omdat ik ze het wel wilde laten weten."

Nodig

Volgende halte: de manager Marina Slot. Eerst bij de vroegere busvervoerder NZH. Ze klom op tot regiomanager voor de Noordkop en werkte ook mee aan de aanbesteding van het openbaar vervoer.

"Op dat moment heb ik mijn eigen baan uit het organisatieplan geschreven", zegt ze. "Zo keek ik er tegenaan, dat was nodig."

Na 12 jaar volgde een overstap naar de politie in Noord-Holland Noord. In 2003 zette Slot die pet op. Ook hier betrof het een managementfunctie. En ja hoor: al snel zag zij in dat er domweg teveel chefs bij de politie waren, dus schreef ze na drie jaar mee aan het plan voor de nieuwe organisatie.

En daar ging weer haar eigen baan: exit de politiechef Marina Slot. Na nog een drietal jaren als directeur bedrijfsvoering, vond ze dat ze te ver van de werkvloer was afgeraakt. Ze trok haar conclusie en ging weer verder.

Al die jaren lang had zij kerkelijk gezien onderdak gevonden bij de bijzondere

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos. HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon 06 45949624
Rabobank NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 ovv. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen.

Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming.

Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Jaardoel - maandcollecte

2015 - The Dreamcatcher Foundation.

Een kleinschalige organisatie in Zuid-Afrika die arme gemeenschappen, met name vrouwen, ondersteunt om bedrijven op te zetten die hen helpen geld te verdienen voor hun levensonderhoud.

2014 - Hospice Kuria Stichting Kuria probeert van haar hospice 'thuis' te maken

oecumenische kerkgemeenschap De Duif in Amsterdam. Waar Jos Brink op zijn manier tegen het evangelie aankeek. Daar is zij ook voorganger geworden en is dat nog steeds. “Binnenkort vier ik daar het zilveren jubileum. En dat ga ik nu dus echt bewust vieren. Want ik ben nergens zo lang op één plek betrokken geweest.”

Na haar politietijd stapte ze nog over naar de woningcorporatie ZVH in Zaanstad. Dat was niet het gedroomde onderdak, simpel omdat haar stijl botste met de andere directieleden. Op de leeftijd van 59 lentes trok Marina deze deur zelf achter zich dicht. En dacht buiten na over de volgende stap.

Kwetsbaar

Die bracht haar weer terug in West-Friesland, en in het vak waarvoor zij werd opgeleid. Ze besloot predikant te worden, met een simpele reden. “Hoe dichter kan je bij de mensen komen dan in dit vak? Nou dan! Mijn liefde ligt toch bij de protestantse gemeente, al ben ik door mijn jaren bij De Duif ook een beetje oecumenisch of zoals we zeggen ‘proteliëk’ geworden.

Ik heb hier in Hoogkarspel gesolliciteerd en ik heb toen mijn hele privéleven laten zien. Want als predikant moet je ook kwetsbaar kunnen zijn.” De afgelopen jaren werkte ze mee aan de roze diensten in de Noorderkerk in Hoorn. “Waar homo of lesbisch zijn wordt geaccepteerd, ook als het om je kinderen en kleinkinderen gaat.”

Viering

De diepgang in de omgang met de mensen, de manier waarop het geloof in de Binnenwijzend, Lutjebroek, Westwoud en Hoogkarspel wordt beleefd: het is Marina Slot op het lijf geschreven. Deze predikant heeft het woord dienst vervangen door viering en vind dat dit ook de juiste toon aangeeft. Toegegeven, er wordt in huize Slot wel eens geworsteld op de tekst van de overweging, want preken hoort niet bij haar, maar ze is vastbesloten er altijd iets van een feestje van te maken.

“Als predikant wil ik de wereld binnenbrengen, met liefde. Het mooie is dat de kerkgang weer bloeit, dat onze kerk leeft. We hebben gesprekken bij mensen thuis, we hebben de vroegere ambtswoning ingericht als ‘de herberg’. Hier willen we samen koken en eten.”

“Ik snap nu ook de gevoeligheden, maar ik miste het breken en delen in de liturgie. Want juist dat gaat om de kern van het geloof. Zo kwam het idee om ook samen te eten. Ik kan als predikant maatwerk leveren, dat maakt mij heel gelukkig. Dus nee, ik denk niet dat ik deze keer mijn eigen baan eruit schrijf, ik hoop hier gewoon met pensioen te gaan.”

• Dit interview verscheen eerder op zaterdag 24 oktober in het Noord-Hollands Dagblad

Verzekeraars investeren 6,8 miljard euro in foute wapenhandel

Acht van de tien grootste levensverzekeraars investeren in totaal 6,8 miljard euro in vijftien bedrijven die wapens en militaire goederen leveren aan onder meer dictaturen en corrupte landen, zoals Saoedi-Arabië, Nigeria en Bahrein. Dit blijkt uit nieuw onderzoek van de Eerlijke Verzekeringwijzer naar verzekeraars die actief zijn op de Nederlandse markt.

Alle acht verzekeraars steken geld in bedrijven die bijvoorbeeld gevechtshelikopters, tanks, (cluster)bommen of radarsystemen leverden of nog gaan leveren aan Saoedi-Arabië. Dit land gebruikte onlangs nog verboden clustermunitie in Jemen en staat bekend om zijn belabberde mensenrechtensituatie. Verzekeraars zouden niet moeten investeren in dergelijke bedrijven, waaronder Lockheed Martin, BAE Systems en Airbus Group.

Bedreiging

Van de tien onderzochte verzekeraars deden alleen Achmea en ASR dit niet. De acht andere: Allianz (2,6 miljard), Legal & General (ruim 2 miljard), *Lees verder op pagina 4 ►*

Religieuze existentie

Tussentijdse presentatie PThU-onderzoek

Op maandag 7 december presenteerden de studenten die in 2015 een variëteit aan geloofsgroepen in Amsterdam onderzoeken in een filmzaal van de Protestantse Theologische Universiteit (PThU) het tussentijds resultaat van hun bevindingen. Het bestuur van oecumenische basissgemeente De Duif was vertegenwoordigd door Liesbeth Broekhoff, Jan Meijer en Fred Vos.

Amsterdam blijkt vele spirituele gemeenschappen rijk te zijn. Daarvan worden zeven groepen door studenten van de PThU onderzocht. Naast De Duif zijn dat Shambala, de Evangelische Broedergemeente (EBG), Nederlands Gereformeerde Kerk (NGK), Gereja Kristen Indonesia Nederland (GKIN), de Westerkerk en Hare Krishna. De presentatie leverde een interessante kennismaking met deze geloofsgroepen op.

Uit hun presentatie blijkt dat de onderzoekers van De Duif in relatief korte tijd een scherp beeld van de Duifgemeenschap hebben gekregen.

Naar aanleiding van deze bevindingen tot nu toe merkte één van de projectbegeleiders op verwantschap te zien met ‘NieuwW!J’ (www.nieuwwij.nl), opgericht door Manuela Kalsky, directeur van het Dominicaans Studiecentrum voor Theologie en Samenleving.

Voor stevig gefundeerde conclusies was het echter nog te vroeg. Deze staan over enkele weken in het eindverslag.

• Fred Vos

PR De Duif

Naar aanleiding van de oproep in de laatste VA om meer denk- en slagkracht voor de PR-groep meldden zich Natalie Coenradi, Jonne Meij, Ingeborg Schenkels, Diana Vernooij en Rolf van Dam. Dit groepje komt deze week bij elkaar om ideeën te verzamelen die nog vóór kerst gerealiseerd kunnen worden.

• Fred Vos

Verzekeraars *Vervolg van pagina 3* ►

APG (984 miljoen), Aegon (805 miljoen), NN Group (235 miljoen), Generali (43 miljoen) en in mindere mate Delta Lloyd (18 miljoen) en SNS Reaal (3 miljoen) bleken wel financiële banden te hebben met bedrijven die in de onderzoeksperiode 2010-2014 wapens en wapensystemen leverden aan onder meer dictaturen en corrupte landen.

Verzekeraars, pas je beleid aan

Sommige verzekeraars hebben geen specifiek beleid voor investeringen in bedrijven die betrokken zijn bij deze controversiële wapenhandel. Andere hebben wel beleid, maar dat gaat niet ver genoeg of geldt bijvoorbeeld niet voor alle type investeringen. De Eerlijke Verzekeringswijzer roept de verzekeraars op om beleid op te stellen dat dit soort investeringen volledig uitsluit en dit ook actief in de praktijk te brengen. Dit om te voorkomen dat wapens in verkeerde handen vallen.

Ruim de helft van de verzekerden bereid over te stappen

Opiniononderzoek van Motivaction in opdracht van PAX onder de Nederlandse bevolking toont aan dat 66% van de ondervraagden het (zeer) onacceptabel vindt als de eigen verzekeraar investeert in bedrijven die militaire goederen leveren aan discutabele eindbestemmingen. 81% Van deze groep is bereid om hiervoor over te stappen naar een andere verzekeraar.

'Idealis', hoopvol initiatief

Op 10 december ging een initiatief online dat een tegenwicht wil vormen tegen verzekeringsmaatschappijen die een foute investeringspolitiek volgen (www.idealisverzekering.com).

Door je aan te sluiten geef je een signaal af aan verzekeraars dat het de hoogste tijd wordt voor een verzekering die eerlijk investeert.

Op 10 december startte Idealis een campagne via social media. Op de website vind je alle informatie.

Hoe duurzaam is jouw verzekeraar?

Eerlijke verzekeringswijzer:

<http://bit.ly/1QxLWtq>

● Bron: *eerlijke geldwijzer.nl*

Indonesië

Zolang ik me kan herinneren, heb ik iets met 'de Gordel van Smaragd'.

Deze naam is bedacht door Multatuli. Ik was verbaasd dat Hans een 15 daagse groepsreis had geboekt.

Na onze vliegreis met de KLM kwamen we in Jakarta (Batavia) aan. Het is een verschrikkelijk drukke stad met ontzettend veel verkeer, waaronder vele, vele scooters en brommers. Ze vervoeren er alles op: verhuizingen, kippenhokken inclusief kip, en ik zag zelfs een jongetje voorop bij zijn vader staan, oma erachter met baby en moeder aan het einde. Een wirwar van toeterende auto's. Rood licht daar stoppen ze als het kan niet voor, maar geen ongeluk gezien.

Ons eerste bezoek was aan een muziekschool van Pak Ujo waar de Angkling (muziekinstrument van bamboe) een uitvoering gaven door kinderen met zang en dans. Ik heb zelfs met mijn 1,81 meter lengte op het podium gestaan tussen die prachtige tengere figuurtjes. Lachertje, ja dat wel. In Jogjakarta hebben we fietsen gehuurd en door De Kampong en rijstvelden gereden. Onderweg bezochten wij steen- batik- en zilverfabriekjes en een vrouw die zittend op een steen van cashewnoten chips maakte en dit allemaal met de hand uitvoerde. (Daar kwam geen Arbo aan te pas). Helemaal geen machines gezien.

Al reizende trokken we veel bekijks en werden door iedereen toegelachen. En wij maar zwaaien. Ik zag twee oude baasjes een handkar duwen vol met pindastruikjes en heb even met ze gebabbeld. Ze waren 82 en 86 jaar oud en hadden veel plezier toen ik met ze op de foto ging. Later zagen we de *Prambanan* (met veel priesters) verrijzen tussen de rijstvelden. Dat was een schitterend schouwspel. De Prambanan is een hindoeïstisch tempelcomplex van in totaal 237 tempels. Dit bouwwerk heeft veel geleden van de laatste aardbeving en er wordt nog steeds aan het herstel gewerkt.

Wij bezochten ook het Waterpaleis van de sultan en de dierenmarkt met allerlei creaturen zoals vliegende honden, uilen, sprinkhanen. En vissen die aan de wand hingen in met water gevulde plastic enveloppen.

De tempel *Borobudur* viel een ietsje tegen, we mochten ook geen wens doen door onze arm in een *Stoepa* te steken. De vele toeristen beschadigen deze beelden door warmte en zonnebrandolie. Erosie is het gevolg en dan afbrokkeling. Dit boeddhistische heiligdom staat op de Werelderfgoedlijst en wordt erg goed beschermd.

Om de vulkaan Bromo te zien zijn we met bus en jeeps de berg opgereden. Volgens gingen we op een paard door het zwavelgeurig landschap en moesten nog 151 treden naar boven lopen. De lucht werd steeds ijler. Mijn ademhaling ging langzaam achteruit en met een smoeltje voor (mond/neuskapje) stond ik boven en kon geen woord meer zeggen. Adembenemend was het schouwspel van bergen rondom ons, prachtige wolken en de slapende vulkaan die je hoorde borrelen en af en toe zag je een roze gloed (van vuur?).

De zonsopgang meegemaakt, wat ook een enorme indruk op me maakte. Vele mensen stonden boven op de berg in gehuurde jassen en gekochte sjaals en mutsen (want het was er ijsig koud) te kijken naar wat komen ging. Iedereen was muistil en langzaam brak de hemel als het ware open. Geweldig, wat een ervaring!

Wij maakten ook twee treinreizen van in totaal 1685 kilometer. Af en toe reed de trein stapvoets, dwars door dorpjes heen. Ik heb genoten van het uitzicht. En wat heb ik gezwaaid naar alle mensen langs de kant, voelde me een bekend iemand.

Dit alles is maar een dag of drie verslag. Jullie lezen dat ik er nog helemaal stuk van ben. Ik gun jullie allemaal ook zo'n vakantie.

Liefs,

● *Astrid Brugman-Evers*